

Furceva Bécsben

Az osztrák közoktatásügyi miniszter meghívására tegnap Bécsbe érkezett Jekaterina Furceva, a Szovjetunió művelődésügyi minisztere. A repülőtéren Furcevat Waldheim osztrák külügyminiszter fogadta. (MTI)

Tanulóbiztosítás egész évre

Most a tanév végén napirendre került az iskolákban a tanulóbaleset biztosítás, amelyet ezekben a napokban újítanak meg a tanulók. A „rég”i diákok több mint 80 százaléka, a középiskolások 96 százaléka, kötötte meg eddig a nyári szünidőre is érvényes tanulóbaleset biztosítást. A kicsik, a mintegy 126 ezer elsős szzelei a beíratkozással egyidőben köthetik meg gyerekeiknek a biztosítási szerződést.

KGST

tanulmányút

A KGST mezőgazdasági állandó bizottságának növekedésmarha-nevelési és hizlalási tanulmányútján résztvevő szakemberek május 25. és június 1. között hazánkban tartózkodtak. Nagy érdeklődéssel tanulmányozták az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek nagyüzemi telepeit. A tagállamok küldöttei — a magyar delegációval együtt — a tanulmányút folytatásaként vasárnap Csehszlovákiába utaztak.

Dolgozik a Tisza

A 425-ös folyó-kilométer-nél, Tiszalóknél az erómű-zuhogói alatt is olyan tiszta a víz, hogy szinte átlátszó. A Tiszának ez a szakasza a horgászok paradicsoma, nem is szólva a táj szépségéről. A közeli erdőkben tarka, kényelmes hétvégi vikendházak várják a pihenőket. Az erómű túlsó felén, a folyó jobb partjánál azonban nem ilyen idilli a kép. A hajózó zsilipeknél áll az F. K. 130-as, szegedi kotró két fenékűrtő dereglyével, s az F. K. 326-os vontatóhajóval. Két műszakban 32 szegedi és tápéi hajós napi 10—10 órás munkával feszült a zsilipeknek — képletesen szólva. Az erómű felett áll a folyón az érkező nyújtó és fekhelyet biztosító tanyahajó.

Tápéi hajósok

A tűző napon állni is elbágyasztó. A gépek, a vasak csak úgy lehelik magukból a forróságot. A megállás nélküli munkában az emberek észre sem veszik, hogy bronzszínű testükön verejtékcseppek gurulnak végig. A szemlélő a romantikát látja a

környezetben, abban az atmoszférában, amelyben ők nap mint nap élnek. Ők viszont a folyó medrét, a hajózó zsilipek másfél-két méteres iszapját „tapogatják” ki a hatalmas kotrókanalakkal, amelyek alámerülnek és megrakodva sietnek felfelé, majd fordulnak, csikordulnak a sárhajók fölé. A teli uszályt elfut a vontatóhajó a munkahelytől vagy másfél-két kilométerre, ahol a folyó sodrában szabadjára engedik a súlyos iszapot. S így megy ez nap mint nap, hónapokon át, azután feljebb húznak a vízi járművek a Keleti Csatorna torkolatához, és elkezdődik előlőről a megszokott ritmus.

Kemény élet

Révész István kotrómester 34 éve járja a vizeket, Frank Lajos dereglyekormányos pedig 37 esztendeje. A kezük alá dolgozók legtöbbször szintén kipróbált hajós, szegediek, tápéiak, mint Adam Mihály, Terhes József, Kószó János. Mellettük vannak pestiek, tiszalökiek, mezőszemereiek, s még dunántúliak is.

A stabil gárdáról szólva mondta a kotrómester:

— Ők azok, akiket be tudnék szorítani egy szardíniás dobozba. A többiek jönnek, mennek, mint a vándormadarak. Miközöttünk a nagy dumának nincsen fogantaja. Aki idejön, annak meg kell fognia a munkát, vagy odébb áll. Ha úgy jön ki a lépés, nemigen törődünk a rubikkal, az egy műszakra eső tíz órával. A tankolás, a csövek kirakása, hajóállítást meg-megnyújthatja a munkaidőt, s akkor csak 6 óra alvás jut a leglustábbnak is.

Ez a vízre helyezett élet kemény, szikár, mint maguk a hajósok. Kéthetente váltják egymást, hogy melyik hűvös legényeség utazzon haza a családjához péntek déltől hétfő délig. A hozzátartozók is utazhatnak hozzájuk. Olyankor összebúzódnak, ha valamelyikük felesége megy látogatni, hogy az a férjével közös kabinban lakhasson pár napig. Hatnapi vendégeskedésre a kotrómester ad engedélyt, továbbá ott-tartózkodást Terhes Sándor kirendeltségvezető engedélyezhet csak.

Megfelelő körülmények

A kotró, az uszályok és a tanyahajó teljes személyzetének szociális ellátottságáról Török Sándor diszpécser, vagy ahogy maguk között nevezik, garnitúra-parancsnok gondoskodik. Hídeg-meleg vizes fürdő, mosdó áll rendelkezésükre. Mindenféle védőruhát, védőeszközt megkapnak. Délben több fogásos közös ebéd várja őket. Reggeliről és vacsoráról maguk gondoskodnak. Vásárolni se kell bejárniuk Tiszalókra. Akinek kell valami, csak leadja a rendelést, s a beszerző mindent bevásárol. A tanyahajón tévé, rádió, társalgó. A kajütök és hálóhelyek kényelmesek és tiszták. A hajósok nem böbeszedűek. A munkában, pihenésben, szórakozásban műszakról műszakra váltják egymást. Szegedről a tavaszi nagy víz, az áradás után hajóznak be, és akkor térnek pihenőre a vízi járművekkel, amikor a Tiszán megindulnak a jégtáblák és lassan pilléssedik a víz.

Lódi Ferenc

A hangnem és az üzlet

Valamikor — nem is olyan régen — a boltban, a vendéglőben örülhetett a vásárló, ha szóba álltak vele. S az eladók nem is igen válogatták a szavaikat. Ez nem a rendes kiszolgálás, hanem a megálló kiszolgáltatottság korszaka volt. Igaz, a stílusváltás nem ment könnyen és itt-ott még nem is sikerült megvalósítani, de azért ma már az udvarias előékenységek jellemző. Az eladóknak személyes érdekük, hogy eladjanak s a vevő tőlük vásároljon. Mert ha gorombák hozzá, elmegy máshová, másutt költi el a pénzt, más üzletbe szokik. A fogyasztó a pénzéért egyre jobban válogathat, árut is, üzletet is.

Vajha okulnának ebből a változásból némely, ma még monopóliumhelyzetben levő szolgáltatók! Hiszen az ő státuszuk is változhat, az ő egyeduralmukba is betörhet s előbb-utóbb bele is szól a konkurrenca. Amit a kereskedelemben pár év alatt új vállalkozók jelentek meg, úgy jöhet olyan is, aki jobb feltételeket kínál a személt elhordására, a közterületek rendbentartására — parkgondozást vállalt például a Haladás Tsz —, a lakóházak karbantartására, a közüzemek működtetésére. Aki ezt a feltételezést hipotézisnek tartja, azt sem hitte, hogy az állami élelmszerüzletek, vendéglők mellett szövetkezeti tévesz és vegyes szektorokból társult és magán versenytársak lépnek a színre.

Mindez figyelmeztet: ideje lenne már hanghordozásukban leszállni a magas lóról! Akár maradnak egyedül a „piacon”, akár nem, megtanulhatnak végre, hogy nem hatóság funkciójuk van, hanem kölcsönös jogviszonyban, ügyfél kapcsolatban állnak a lakossággal. Amely azért és úgy fizet a szolgáltatásokért, amint azokat teljesítik. Megesik, hogy nem szállítják el a szemetet, hogy nem javítják meg a lakás beszakadt mennyezetét, órákig vagy napokig nincs víz, villany, gáz s a megrendelő mégsem hajtja végre, perli be a vele egyezségben levő vállalatot. Úgysem menne semmire. Hát akkor mi teszi indokolttá a másik fél sokszor goromba, sértő, fenyegető hangú felszólítását késedelmes vagy elfelejtett fizetések esetében?

Hány ilyen levelet lehetne idezni! „Három napon belül megszüntetjük a szolgáltatást”... „Végrehajtási eljárást indítunk Ön ellen” — ijesztgetnek már az első felszólítások. S nem egyszer olyan követeléseknél is, amelyekről utólag derül ki, hogy nem a fogyasztó, hanem a számlázó tévedett. Ugyan a drasztikus hangra csak hogy elkerülhet legyen a komplikáció —, sietve teljesített jogtalan befizetés jóváírása vagy visszatérítése már nem megy ilyen gyorsan. Meg a hibák megszüntetése sem.

S ha már a felszólítások elkészítéséért amúgyis felszámítanak pár forintos büntető (?) költséget, akkor vehetnek egyes szolgáltatók azt a fáradságot, hogy nem ugyanazt az eljárást helyezik kilátásba lelvők szövegében az első késedelmes fizetőnek, mint a notérius nem fizetőnek. (Egyébként sem világos a felszólítási költség megfizetése, mert a vállalatok ügyviteli kiadása költségvetésből történik, ami egyik része a szolgáltatási díjnak.)

Változtatni kell a rossz hangon! Nem csupán az intelligencia követelményei miatt, hanem a partner iránti kötelességet parancsára. A partnert, aki fizet, akinek a pénzből tevődik össze a szolgáltatások költsége, a szolgáltatók alkalmazottainak bére, illik jobban megbecsülni. Mert — ha nem is fenyegetőzik vele —, amint módjában lesz, esetleg ő is más vállalkozóval köt egyezséget.

Kondorosi János

Milyen a híradástechnikai készülékek minősége?

Érzékeny televízió — Sokféle táskarádió

Bár olyan jó véleményt mondhatnánk minden árukról, mint a híradástechnikai ipar termékeiről! A magyar tévék, rádiók sokkal közelebb állnak az európai színvonalhoz, mint mondjuk a hazai mosógépek. Tehát csak dicséret? — szó sincs róla. Hiszen a szakszettekben kapható jó néhány készülék között olyanok is akadnak, amelyek szórakoztatásunk helyett inkább bosszantanak.

alkalmassá teszik a színes műsorok fekete-fehér vételére.

Kár, hogy a tévékhez hasonlóan Magyarországon nem több gyár készíti rádiókat — csupán a Videoton. Ez megállítja helyesebben „hallatszik” a rádiókon. Az elmúlt esztendőben több olyan típus készült, amelyeknél rendszerint könnyen elromlott a hullámváltó.

Jön a sztereo?

Az asztali rádiók minősége javul, a gyár új váltót épít készülékeibe. Korunk nagy vívmánya a sztereofónia, azaz a tökéletesebb hangvisszaadás. A Videoton régiója igéri, hogy megjelenteti a sztereo rádiókat. Reméljük az idén végre az üzletekbe kerül majd a magyar sztereo készülék is.

Sok az importrádió: az NDK-ból és Bulgáriából az asztali készülékeket, a Szovjetunióból, Csehszlovákiából Lengyelországból, Hollandiából, újabban Japánból vásárolunk hordozható zseb- és táskarádiókat. A Videoton „Strand”-ja, „Miniszuper”-je, „Teenager”-je nem mondható ugyanis a legsikerültebbnek. A „Lido”, valamint a borsos árú „Camping” elfogadható, és változást jelent a legújabb „szekesfehérváriaknak, különösen az igazán szuperigényes tévézők öröme. Az Orion- és Videoton-termékek mellett ma már nem „él” meg az import, a kereskedelem finoman szólva „melléfogott” a Lengyelországból behozott Topázal.

A tévéverseny továbbra is jót ígér: a most készülő fekete-fehér készülékeket már

kedelem helyettük is a kitűnő szovjet Sport és Sokol rádiókat vásárolná!

Magnók, lemezjátszók

Kevesebb van belőlük használatban, mint rádióból, televízióból. A másik jellemző: általában elmaradnak attól a színvonalról, amelyet más vonatkozásban a tévékkel szemben követelünk. Két éve bővült a választék, de a Csehszlovákiából importált „Teslá”-val, „Urán”-nal nem lett jobb minőségű magnó a magyar piacon. Változást a Budapesti Rádiótechnikai Gyár újabb kazettás magnói ígérnek, amelyek drágák ugyan, de legalább megbízhatóak és jók. A lemezjátszók sorrendje: a legkeresettebb — joggal — a „Suprafon” sztereo. A kitűnő Philips nagyon drága, a Cristarion viszont gyakran meghibásodik — ezért az üzletekben maradnak.

Örökös gond

Természetesen az alkatrész-utánpótlásról van szó. A szervizek küszködnek az alkatrész-utánpótlás nehézségeivel, sajnos még mindig hosszú heteket kell várni, míg megérkezik a filléres alkatrészt, és visszakaphatjuk több ezer forintos készülékeinket.

Maió István

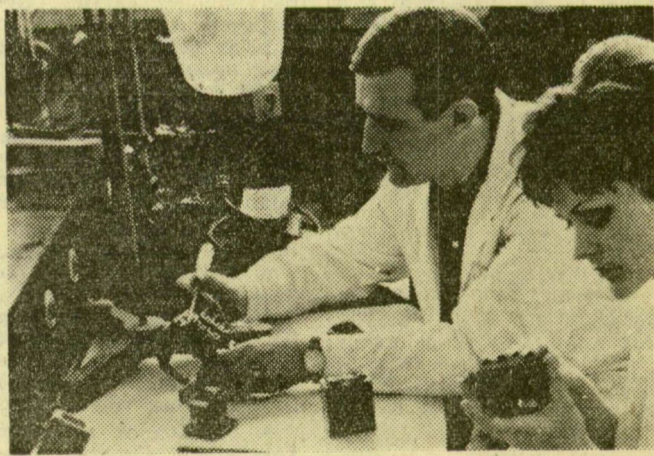
Fura „formabontás”

A vasbeton és a kövek közötti tisztáson levő szökőkút? Itt áll a maga olaszos egyszerűségével elhagyatva, magányosan, a vízre szomjazó betonkoszorú közepén. Környezete valódiassított erdei táj, derékban tört nyárfák és tölgyek varázsolják elénk az elhagyott erdősegekbe illő szomorú képet. Egy rózsaszál szebben beszél — nem szerelmeslevélről, hanem az illetékesek gondatlanságáról. A valamikor gondosan kiültetett rózsabokrok szinte mondják: a gaz lehúz, alatt befed... Az összképet a martin kemencék táplálékának való — több tonna súlyú — vasszerkezet teszi „színessé”. Lehet, hogy hanyagság, netán formabontás volna mindez?

A. S.

A szigetelők tudósai

A Villamosipari Kutató Intézet szigeteléstéchnikai főosztályán új szigetelőanyagok kidolgozásának, feldolgozás technológiájának kísérleteivel és alkalmazás technológiájával foglalkoznak. Képünkön: Babós Sándorné és Talpai József vegyésztechnikusok ellenőrzik az Aminoplaszt sajtóanyagból készült szigetelő alkatrészek minőségét.

KEDD. 1969. JÚNIUS 3.

DEL MAGYARORSZÁG 3